

[Udenrigsministeren]

ning eller administrative praksis og gældende EF-regler.

Endelig kan oplyses, at Kommissionen har bebudet, at den vil sagsøge Danmark på grund af den danske lovgivning om spiritusbeskatning. Kommissionen mener, at der i den danske spiritusbeskatning ikke bør gælde andre regler for snaps end for anden spiritus, idet den mener, at man dermed stiller et dansk produkt bedre end importeret spiritus.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (17/7 78) af:

Thorndahl (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at det samfundsskabte værditab for så vidt angår enfamiliehuse fra 1976 til 1977 i alt vil være på ca. 9 mia kr., såfremt det samfundsskabte værditab defineres efter fuldkommen samme princip, som regeringen definerer den samfundsskabte værditilvækst på al fast ejendom?«

(Spm. nr. 1011).

Begrundelse.

I redegørelsen om regeringens påtænkte skattereform defineres den samfundsskabte værditilvækst som den prisstigning, der overstiger den almindelige inflationsstigning på fast ejendom. På dette grundlag anfører regeringen, at kontantværdien for identiske enfamiliehuse i perioden mellem 15. og 16. vurdering er steget med 15 pct. pr. år, mens forbrugerindekset er steget med ca. 11 pct. pr. år, hvorefter regeringen konkluderer, at de reelle kapitalgevinster har været på 4 pct. pr. år.

Når den såkaldte samfundsskabte værditilvækst opgøres som den positive forskel mellem prisstigningen på fast ejendom og inflationen, så er det selvsagt ud fra helt fundamentale logiske og moralske principper indlysende, at den negative forskel mellem prisudviklingen på fast ejendom og inflationen med samme grad af rimelighed må opfattes som et samfundsskabt værditab.

I Handelsbankens publikation »Danmarks økonomi i tal«, april 1978, oplyses følgende om prisudviklingen for enfamiliehuse for 1976 og 1977:

»Mens forbrugerpriserne steg 11 pct. og indkomsterne 9 pct., steg salgspriserne på

enfamiliehuse 17,5 pct. i 1977 i forhold til 1976. Når huspriserne er steget så kraftigt, hænger det sammen med bl. a. realkreditinstitutternes beslutning – som følge af loftet over nettelånetilbuddene – om fra medio februar 1977 højst at give 30 pct. i ejerskiftelån mod før 40 pct. Desuden faldt mulighederne for kontantlån i forbindelse med ejerskifte bort den 1. april 1977.

De ændrede belåningsmuligheder har medført, at en voksende del af salgsprisen for enfamiliehuse skal finansieres ved udstedelse af sælgerpantebreve, hvilket statistikken også viser, idet der i 1977 er udstedt 36 pct. flere sælgerpantebreve end i 1976 – en udvikling, der er fortsat i 1978.

Huspriserne bliver dermed afhængige af, hvordan de pågældende huse er prioriteret. For at fjerne virkningen af forskelle i prioriteringsforhold kan salgsprisen opgøres som en kontantpris. Ved en sammenligning af kontantprisen for enfamiliehuse viser det sig, at den »reelle« prisstigning fra 1976 til 1977 kun er på omkring 8 pct., nogenlunde svarende til hvad priserne på ubebyggede grunde er steget.

Opgjort i nøje overensstemmelse med regeringens princip for beregning af den samfundsskabte værditilvækst for fast ejendom kan det tilsvarende samfundsskabte værditab på enfamiliehuse i 1977 således beregnes til 3 pct. Den 16. almindelige vurdering viser, at enfamiliehuse under ét pr. 1. april 1977 var vurderet til ca. 305 mia kr. Det samlede samfundsskabte værditab for enfamiliehuse har derfor i 1977 været på ca. 8,7 mia kr.

På denne baggrund er det derfor af betydning, at ministeren bekræfter, at det samfundsskabte værditab på enfamiliehuse defineret i fuldkommen analogi med regeringens definition af den samfundsskabte værditilvækst på al fast ejendom i 1977 har været på ca. 9 mia kr.

Besvarelse (24/7 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 947 dateret 10. juli 1978 har regeringen endnu ikke taget endelig stilling til, hvorledes den samfundsskabte værditilvækst skal opgøres. Som anført i besvarelsen er den fremgangsmåde, der er skitseret i redegørelsen for